Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 5. Czerwca 1898. **Część VI.**

Nr. 22.

Statut organizacyjny

c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie (wydany przez Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia rozporządzeniem z dnia 26. kwietnia 1897 L. 4941.)

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Celem Szkoły politechnicznej jest udzielanie gruntownego teoretycznego, a o ile to w szkole jest możebnem, także praktycznego wykształcenia w zawodach technicznych w ogólności a przedewszystkiem w tych zawodach, dla których istnieją w niej osobne Wydziały. (Zasady organizacyi §. 1.)

§. 2.

W Szkole politechnicznej istnieją obecnie cztery następujące Wydziały:

a) inżynieryi,

b) budownictwa,

c) budowy maszyn,

d) chemii technicznej.

Oprócz tego istnieje przy Wydziale budowy maszyn kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu górniczego, a przy Wydziale chemii technicznej kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu hutniczego. (Z. o. §. 2.)

§. 3.

Szkoła politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się. (Z. o. §. 3.)

Ażeby jednak umożebnić słuchaczom należyte wykształcenie się w wybranym przez nich zawodzie w ciągu pewnej liczby lat, Grono profesorów układa plany nauk dla każdego Wydziału, i przedkłada je Ministerstwu Wyznań i Oświecenia do zatwierdzenia; słuchacze jednak nie są obowiązani trzymać się tych planów nauk. (Z. o. §. 21.) Wedle tych planów trwa nauka na Wydziałach inżynieryi i budownictwa lat 5, a na Wydziałach budowy maszyn i chemii technicznej lat 4.

§. 4.

Język polski jest językiem wykładowym Szkoły politechnicznej. (Z. o. §. 4.)

§. 5.

Rok szkolny dzieli się na dwa półrocza: pierwsze (zimowe) trwa od pierwszego października do końca lutego następnego roku słonecznego, drugie (letnie) trwa od 1. marca do końca lipca. Nauka poszczególnych przedmiotów jest albo całoroczna, albo półroczna. Wpisy odbywają się na każde półrocze oddzielnie.

§. 6.

Przed rozpoczęciem każdego roku szkolnego ogłasza się program, który zawiera spis i treść wszystkich przedmiotów wykładanych w Szkole politechnicznej i plany nauk dla każdego Wydziału. (§. 3.)

II. O nauczających.

§. 7.

Nauki udzielają profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni, docenci prywatni i docenci płatni, języków zaś i kunsztów uczą nauczyciele. Do pomocy profesorów mogą być ustanowieni asystenci, a do tych przedmiotów, z którymi są połączone ćwiczenia praktyczne także i konstruktorowie. (Z. o. §. 5.)

§. 8.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Cesarz na wniosek Ministera Wyznań i Oświecenia, docentów płatnych i nauczycieli mianuje Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Grona profesorów. Ranga i płaca profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych są unormowane osobnemi ustawami. Pobory docentów płatnych i nauczycieli tudzież konstruktorów i asystentów wyznacza Minister Oświecenia na wniosek Grona profesorów.

§. 9.

Docentów prywatnych dopuszcza się do wykładania wszystkich przedmiotów, które mogą służyć do poparcia celów Szkoły politechnicznej. Habilitacyi docentów prywatnych dokonywa Grono profesorów wedle postanowień obowiązujących w uniwersytetach, o ile nie zostaną wydane w tej mierze odrębne postanowienia. Dyplom ścisłego egzaminu z pewnego Wydziału Szkoły politechnicznej posiada dla habilitacyi na tymże Wydziale równe znaczenie, jak dyplom doktorski uzyskany na uniwersytecie. (Z. o. §. 6.)

Uchwałę Grona profesorów o przyznaniu kandydatowi prawa wykładania przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

§. 10.

Konstruktorów i asystentów mianuje Grono profesorów na wniosek właściwych profesorów zawodowych na przeciąg dwu lat szkolnych a ich mianowanie przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia. W razie odpowiedniej aplikacyi może być ich służba przedłużona na dalsze dwa lata a w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, może nastąpić za zezwoleniem Ministra Wyznań i Oświecenia jeszcze dalsze przedłużenie tej służby. (Z. o. §. 7.)

§. 11.

Nauczający są obwiązani:

a) udzielać nauki poruczonych im przedmiotów wedle planów nauk (§. 3.) w oznaczonych godzinach,

b) przekonywać się w sposób odpowiedni o pilności i zachowywaniu się słuchaczy, tudzież odbywać ze słuchaczami egzamina i kolokwie.

Konstruktorowie i asystenci są obowiązani wspierać profesora w jego działalności nauczycielskiej i naukowej i być powolnymi wszelkim jego zarządzeniom w tym zakresie.

§. 12.

Wycieczki naukowe programem objęte stanowią część integralną nauki. Profesorowie obowiązani do takich wycieczek ze słuchaczami, przedkładają Gronu profesorów wnioski o czasie i trwaniu tychże do zatwierdzenia.

Profesorom urządzającym wycieczki naukowe należą się dyety i koszta podróży wedle norm ogólnie obowiązujących. Konstruktorom i asystentom jeżeli również mają uczestniczyć w wycieczce, wypłaca się dyety i koszta podróży wedle wymiaru XI klasy rangi urzędników państwowych.

Celem pokrycia innych wydatków połączonych z wycieczkami, przyzwala się odpowiednie ryczałty.

III. O kierownictwie Szkoły politechnicznej.

§. 13.

Szkołą politechniczną kieruje Grono profesorów, na którego czele stoi Rektor. (Z. o. §. 8.)

§. 14.

Rektora wybiera na przeciąg jednego roku szkolnego Grono profesorów z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły politechnicznej. Wybór przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 9.)

Profesor wybrany Rektorem, jest obowiązany przyjąć ten urząd, w razie zaś nieprzyjęcia podać powody zrzeczenia się, nad których dopuszczalnością głosują wyborcy bez wszelkiej debaty. Jeżeli Grono profesorów zrzeczenia się wyboru nie przyjmie, wówczas wybranemu służy prawo odwołania się do Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 15.

Rektor zastępuje Szkołę politechniczną na zewnątrz we wszystkich jej stosunkach. Przewodniczy na posiedzeniach Grona profesorów i kieruje jego obradami według regulaminu. Wykonywa uchwały Grona profesorów i zdaje sprawę ze sposobu wykonania na najbliższem posiedzeniu Grona.

Rektor może wykonanie uchwały Grona profesorów powstrzymać, jeżeli uzna, że zachodzą słuszne do tego powody; w takim razie ma on przedmiot uchwały podać Gronu profesorów na najbliższem posiedzeniu do powtórnego zbadania. W razie trwania różnicy zdania przedkłada rzecz Ministerstwu do rozstrzygnięcia.

Rektor załatwia sam takie sprawy bieżące, które wymagają jedynie zastosowania istniejących przepisów lub natychmiastowego załatwienia. O sposobie załatwienia tych spraw zawiadamia on Grono profesorów na najbliższem posiedzeniu.

Rektor uwiadamia wreszcie Grono profesorów o przerwach, jakieby zaszły w wykładach, tudzież o zarządzonych następstwach.

§. 16.

Rektor jest przełożonym kancelaryi Rektoratu. Do pomocy Rektora ustanawia się sekretarza, ewentualnie innych urzędników i pomocników biurowych.

Rektor pobiera dodatek funkcyjny wyznaczony w drodze rozporządzenia (Z. o. §. 9.)

§. 17.

W razie przeszkody zastępuje Rektora jego poprzednik w uzędzie (Prorektor). (Z. o. §. 9, al. 3.)

Jeżeli zachodzi przeszkoda trwała, niedozwalająca Rektorowi spełniać obowiązków urzędowych, wówczas Minister Oświecenia po wysłuchaniu opinii Grona profesorów, rozstrzyga, czy ma być wybrany nowy Rektor, czy też Prorektor ma Rektora zastępować do końca roku szkolnego. W przypadku ostatnim pobiera Prorektor dodatek funkcyjny za czas zastępstwa.

§. 18.

Grono profesorów składa się z profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych oraz z przedstawicieli docentów, wybranych na przeciąg jednego roku szkolnego, przez docentów prywatnych i docentów płatnych. Ci wybierają razem dwu przedstawicieli lub jednego przedstawiciela do Grona profesorów, stosownie do tego, czy jest ich razem więcej niż pięciu, czy też nie. (Z. o. §. 10.)

Wybieralnymi na przedstawicieli są tylko ci docenci, którzy przez cztery półrocza wykładali w lwowskiej Szkole politechnicznej.

Inni docenci, zastępcy profesorów i nauczyciele nie są członkami Grona profesorów. Atoli mogą na zaproszenie Rektora brać udział w posiedzeniach Grona profesorów z głosem doradczym, jeżeli ma się traktować o naukach przez nich udzielanych.

§. 19.

Posiedzenia Grona profesorów zwołuje Rektor z reguły raz na miesiąc, a w razie potrzeby może je zwoływać częściej, albo wedle własnego uznania, albo też na żądanie przynajmniej $^1/_4$ profesorów.

Jeżeli posiedzenie zostało zwołane regulaminowo, wówczas do ważności uchwały potrzeba obecności przynajmniej połowy członków Grona profesorów i bezwzględnej większości obecnych do głosowania uprawnionych.

Każdy profesor powinien regularnie uczęszczać na posiedzenia Grona, a w razie przeszkody usprawiedliwić swą nieobecność. Żadnemu członkowi Grona nie wolno uchylać się od głosowania. Protokoły posiedzeń Grona profesorów przezeń przyjęte podaje Rektor do wiadomości Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 20.

Grono profesorów jest odpowiedzialne za stan Szkoły politechnicznej pod względem naukowym i dyscyplinarnym. Grono profesorów wykonywa nadzór nad zarządem ekonomicznym Szkoły i za ten zarząd o tyle odpowiada, o ile zarządzenia polegają na jego uchwałach.

Grono profesorów sprawuje w pierwszej instancyi władzę dyscyplinarną nad wszystkimi funkcyonaryuszami Szkoły i nad słuchaczami.

Wszystkie sprawy, które nie są wyraźnie przekazane Rektorowi albo Dziekanom (§. 22.) należą do zakresu działania Grona profesorów. (Z. o. §. 11.)

§. 21.

Grono profesorów ma się starać o dostateczną liczbę sił nauczycielskich dla każdego przedmiotu nauki, jak również o to, ażeby w miarę potrzeby i odpowiednio do stanu umiejętności były wykładane wszystkie przedmioty potrzebne do spełnienia zadań Szkoły politechnicznej. Wnioski zmierzające do tego celu przedkłada Grono profesorów Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Posady nauczycielskie wszelkiej kategoryi obsadza się zapomocą konkursu, lub przez powołanie, a Gronu profesorów przysłuża we wszystkich przypadkach prawo czynienia wniosków pod względem osoby zamianować się mającej. To prawo przysłuża Gronu profesorów także przy obsadzaniu posad urzędników bibliotecznych i kancelaryjnych.

Grono profesorów wykonywa nadzór zwierzchni nad laboratoryami, gabinetami zbiorów naukowych, biblioteką i wszelkimi instytutami naukowymi w Szkole politechnicznej istniejącymi.

Grono profesorów układa plany nauk i czuwa nad tem, by odpowiadały one zawsze potrzebom nauki.

Grono profesorów uwalnia słuchaczów od opłaty czesnego i taks laboratoryjnych wedle norm zatwierdzonych przez Ministra Oświecenia i przedstawia ich do nadania stypendyów.

§. 22.

Do bezpośredniego kierowania sprawami Wydziałów wybiera Grono profesorów dla każdego Wydziału Dziekana na przeciąg dwu lat szkolnych z pomiędzy profesorów. Wybór ma być przedłożony do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Rektor i Prorektor nie mogą być równocześnie Dziekanami. (Z. o. §. 12.)

§. 23.

Do zakresu działalności Dziekana należy:

a) Rozpatrywanie i poświadczanie kwalifikacyi uczniów, zgłaszających się do przyjęcia na słuchaczów zwyczajnych lub nadzwyczajnych.

b) Czuwanie nad przykładaniem się do nauk i nad zachowywaniem się słuchaczów tudzież udzielanie im rad i wskazówek w razie potrzeby.

c) Ocenianie podań słuchaczów zwyczajnych o uwolnienie od opłaty czesnego i taks laboratoryjnych.

d) Nadzór przy egzaminach kursowych i przewodniczenie przy I. egzaminie rządowym.

e) Przygotowywanie wniosków co do planów nauk.

§. 24.

Dziekan pobiera za swe czynności dodatek funkcyjny ustanowiony w drodze rozporządzenia. W razie przeszkody zastępuje Dziekana jego poprzednik (Prodziekan). Gdy przeszkoda jest trwałą, pełni Prodziekan obowiązki Dziekana do końca roku szkolnego i pobiera wtedy dodatek funkcyjny za czas zastępstwa.

IV. O słuchaczach.

§. 25.

Słuchacze Szkoły politechnicznej są albo zwyczajni albo nadzwyczajni. (Z. o. §. 13.)

§. 26.

Jako słuchaczów zwyczajnych przyjmuje się tych, którzy uzyskali ważne w obrębie państwa świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej lub z gimnazyum,

przyczem uczniowie gimnazyum udowodnić jeszcze mają dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i odręcznych świadectwem z gimnazyum albo zapomocą egzaminu wstępnego.

O ile świadectwo dojrzałości może być zastąpione świadectwem innego zakładu naukowego zorganizowanego jako zakład wyższy, orzeka Minister Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 14.)

§. 27.

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być ci przyjęci, którzy nie żądają przyjęcia jako słuchacze zwyczajni, pomimo że posiadają potrzebne do tego warunki, albo którzy nie posiadają zupełnych warunków do wstąpienia do Szkoły politechnicznej jako słuchacze zwyczajni. Do przyjęcia na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodów ukończonego 18 roku życia i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wykładów, na jakie uczęszczać zamierza. (Z. o. §. 15.)

§. 28.

Mężowie wieku dojrzałego, albo ukończeni słuchacze Szkół politechnicznych lub uniwersytetów mogą za zezwoleniem właściwych profesorów a zgodą Rektora uczęszczać na poszczególne wykłady w charakterze gości.

§. 29.

Słuchaczów zwyczajnych oznacza się jako takich we wszystkich poświadczeniach, wydawanych przez Szkołę politechniczną; używają oni wszystkich praw, jakie nadaje uczęszczanie do zakładu i mają spełniać wszystkie obowiązki z tem połączone.

Słuchaczów nadzwyczajnych wymienia się wyraźnie jako takich we wszystkich poświadczeniach przez Szkołę politechniczną wydawanych. Mają oni prawo do słuchania wszystkich wykładów i do korzystania z wszelkich środków naukowych zakładu na równi ze słuchaczami zwyczajnymi, atoli nie mają prawa do uwolnienia od czesnego i taks laboratoryjnych, do pobierania stypendyów (Z. o. §. 19.), tudzież do zdawania egzaminów publicznych i kolokwiów i do żądania absolutoryów. Słuchacze nadzwyczajni oprócz poświadczenia uczęszczania na wykłady mogą na żądanie otrzymywać prywatne świadectwa postępu od tych profesorów, na których wykłady uczęszczają.

Wszyscy słuchacze, tak zwyczajni jak i nadzwyczajni są obowiązani stosować się do przepisów dyscyplinarnych.

§. 30.

Słuchacz chcący być przyjęty do Szkoły politecznicznej, powinien się zgłosić osobiście u Dziekana tego Wydziału, na który wstąpić zamierza i przedłożyć mu świadectwa wykazujące dotychczasowy bieg studyów, a w razie przerwy w studyach, świadectwo moralnego zachowywania się w czasie przerwy. Na podstawie tych świadectw, ewentualnie także po zdaniu egzaminu z rysunku geometrycznego i odręcznego, stwierdza Dziekan kwalifikacyę zgłaszającego się do przyjęcia na słuchacza zwyczajnego lub nadzwyczajnego (§. 26.), poczem następuje przyjęcie i immatrykulacya przez Rektora.

W razie, jeżeliby Dziekan odmówił zgłaszającemu się kwalifikacyi do przyjęcia, lub Rektor, pomimo stwierdzonej przez Dziekana kwalifikacyi, przyjąć go nie chciał, służy zgłaszającemu się prawo odwołania się do Grona profesorów.

§. 31.

Słuchaczów przyjmuje na wykłady, rysunki i ćwiczenia, na które uczęszczać zamierzają, Dziekan Wydziału na początku każdego półrocza. (§. 5.) Termin przyjęcia kończy się 15. października w pierwszem a 7. marca w drugiem półroczu. Na przyjęcie późnięj zgłaszających się, gdy usprawiedliwią spóźnienie, może zezwolić Rektor do końca października, względnie do 15. marca. Po tym zaś terminie może zezwolić na przyjęcie jedynie Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Grona profesorów.

§. 32.

Każdy słuchacz jest obowiązany zgłosić się osobiście u poszczególnych profesorów, docentów i nauczycieli, na których wykłady uczęszczać zamierza, przed rozpoczęciem wykładów, zaś bezzwłocznie w razie spóźnionego wstąpienia na kurs.

Profesorowi przysłuża jednak prawo, nie przyjąć z ważnych powodów słuchacza na ćwiczenia lub wykłady z ćwiczeniami połączone, jeżeli te wymagają specyalnego zajęcia się profesora każdym słuchaczem z osobna, lub też oddania słuchaczowi pewnych środków naukowych. Słuchaczowi przysłuża jednak prawo odwołania się przeciw temu do Grona profesorów.

V. O opłatach szkolnych.

§. 33.

Przy przyjęciu do Szkoły politechnicznej uiszcza każdy słuchacz jednorazowo taksę immatrykulacyjną w kwocie 10 koron. Taksę tę należy opłacić

ponownie, jeżeli słuchacz nie był zapisany przez 2 po sobie następujące półrocza, albo przez dłuższy przeciąg czasu.

Od opłaty taksy immatrykulacyjnej nie uwalnia się nikogo. (Z. o. §. 16.)

§. 34.

Słuchacze zwyczajni uiszczają czesne, które na każde półrocze wynosi 30 koron, bez różnicy Wydziałów i bez względu na liczbę godzin nauki przez nich wybranych. Czesne słuchaczów nadzwyczajnych za każde półrocze oblicza się według liczby godzin, w których pobierają naukę. (Z. o. §. 17.) i wynosi na półrocze 2 korony za każdą godzinę tygodniową nauki, przyczem dwie godziny ćwiczeń lub rysunków liczy się za jedną godzinę nauki.

Za użytkowanie jednego z laboratoryów chemicznych płaci słuchacz w każdem półroczu taksę w kwocie 30 koron.

§. 35.

Na zasadzie dowiedzionego ubóstwa, nienagannego sprawowania się i co najmniej dobrego postępu w studyach, mogą być słuchacze zwyczajni uwolnieni od opłaty całego lub połowy czesnego wedle norm przez Grono profesorów uchwalonych a przez Ministra Wyznań i Oświecenia zatwierdzonych. Orzeczenie co do uwolnienia służy Gronu profesorów. (Z. o. §. 18.)

Wyjątkowo może Grono pod tymi samymi warunkami uwolnić słuchacza także od opłaty taksy laboratoryjnej.

§. 36.

Za nadzwyczajne wykłady profesorów, tudzież za wykłady docentów prywatnych i wykłady tych nauczycieli, którzy nie pobierają płacy z funduszów państwowych, opłaca się czesne w wysokości przez nich ustanowionej a przez Grono profesorów zatwierdzonej. (Z. o. §. 20.)

VI. O świadectwach i egzaminach.

§. 37.

Zgłoszenie się u poszczególnych wykładających, uczęszczanie na wykłady i ćwiczenia, zachowywanie się akademickie a ewentualnie także postęp w nauce poszczególnych przedmiotów potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych wydanych na cały czas studyów.

Słuchaczom nadzwyczajnym potwierdza się zgłoszenie i uczęszczanie na wykłady tudzież zachowywanie się akademickie w arkuszach legitymacyjnych wydanych na rok jeden. (Z. o. §. 22. al. 1. i 2.)

§. 38.

Po poświadczenie uczęszczania na wykłady i udziału w ćwiczeniach powinien się każdy słuchacz zgłosić osobiście u poszczególnych wykładających w ostatnim tygodniu przed zamknięciem wykładów półrocznych. Wykładający odmawia tego poświadczenia, jeżeli nabrał przekonania, że słuchacz z powodu niedbałego uczęszczania na wykłady, nie mógł odnieść z tych wykładów lub ćwiczeń należytej korzyści.

§. 39.

Słuchacze zwyczajni, którzy otrzymali poświadczenie uczęszczania tak na wykłady jak na ćwiczenia i rysunki, mogą celem otrzymania poświadczenia postępu w studyach poddać się egzaminom kursowym (Z. o. §. 22. al. 3.) albo kolokwiom z poszczególnych przedmiotów nauki, jeżeli jeszcze nie mają prawa do zdawania egzaminu.

Postęp w studyach wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

Przy ocenianiu postępu bierze się pod uwagę nietylko wynik egzaminu albo kolokwium, ale także prace dokonane przez słuchacza w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, a ewentualnie także prace jego domowe.

Słuchaczom zwyczajnym, którzy się poddali egzaminowi kursowemu z pewnego przedmiotu, wydaje się na ich żądanie także osobne świadectwo postępu w tym przedmiocie.

§. 40.

Egzamina kursowe z poszczególnych przedmiotów odbywają się z reguły zaraz po zakończeniu wykładów tych przedmiotów. Za egzamin kursowy zdawany w terminie późniejszym (egzamin zaległy), tudzież za powtórzenie egzaminu płaci słuchacz taksę w kwocie 10 koron od każdego przedmiotu.

Kolokwia odbywają się przy końcu każdego półrocza w pierwszym tygodniu po zamknięciu wykładów.

§. 41.

Zachowywanie się akademickie słuchaczów wyraża się notami „zupełnie odpowiednie“, „odpowiednie“ i „nieodpowiednie“ i uwidacznia się w świa-

dectwie postępu (§. 39.) bez wyjątku, a w książkach lub arkuszach legitymacyjnych tylko wtedy, jeżeli było tylko „odpowiedniem“ lub „nieodpowiedniem“.

W razie noty „nieodpowiedniego“ zachowywania się, należy przy wpisie tejże wymienić powód tej noty.

§. 42.

Słuchacze zwyczajni, którzy jako tacy wysłuchali wszystkich przedmiotów nauki zawartych w planie nauk pewnego Wydziału (§. 3.) mogą żądać absolutoryum, które zawiera poświadczenie uczęszczania na wykłady, zachowywania się i ewentualnie postępu w studyach o ile ten został stwierdzony.

§. 43.

Słuchacze, którzy w ciągu półrocza przestają uczęszczać na niektóre wykłady, powinni o tem uwiadomić wykładającego i Dziekana Wydziału. Występujący zaś w ciągu półrocza z zakładu powinien zgłosić to wystąpienie także w Rektoracie.

Słuchaczowi występującemu z zakładu przed końcem półrocza wydaje się świadectwo odejścia, poświadczające uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się jego akademickie do chwili wystąpienia.

§. 44.

Na każdym z Wydziałów wskazanych w §. 2. odbywają się egzamina państwowe wedle norm w tym względzie obowiązujących. (Z. o. §. 22. al. 4.)

§. 45.

W celu stwierdzenia wyższego naukowego uzdolnienia w zawodzie technicznym odbywają się w Szkole politechnicznej egzamina dyplomowe. (Z. o. §. 23.) wedle norm wydanych przez Ministra Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 24.)

VII. O zbiorach środków naukowych, laboratoryach i bibliotece.

§. 46.

Do poparcia celów nauki istnieją w Szkole politechnicznej zbiory środków naukowych (muzea) i pracownie (laboratorya) połączone z poszczególnemi katedrami, tudzież biblioteka.

Każda z tych instytucyj otrzymuje etatową dotacyę roczną.

§. 47.

Profesorowie zawiadują instytucyami połączonemi z ich katedrami i są odpowiedzialni za ich utrzymanie w takim stanie, aby w miarę przyzwolonego uposażenia odpowiadały swemu zadaniu. W tym celu powinni oni:

a) utrzymywać dokładny inwentarz przedmiotów znajdujących się w zbiorach i uzupełniać je przez nowe nabytki w granicach przyzwolonego kredytu,

b) z użycia tego kredytu zdawać corocznie rachunek.

§. 48.

Biblioteką Szkoły politechnicznej zawiaduje jako kierownik jeden z profesorów przez Grono profesorów wybrany a przez Ministra Wyznań i Oświecenia zatwierdzony, według instrukcyi przez Grono profesorów uchwalonej.

Stałym urzędnikiem biblioteki jest skryptor.

Kierownik biblioteki pobiera remuneracyę ustanowioną w drodze rozporządzenia. Płaca i ranga skryptora są unormowane osobną ustawą.

§. 49.

Z biblioteką są połączone czytelnie dla profesorów i dla słuchaczów, które nadzoruje skryptor podług regulaminu przez Grono profesorów uchwalonego.

VIII. O urzędnikach Rektoratu i służbie domowej.

§. 50.

Płaca i ranga sekretarza urzędującego w biurze Rektoratu jak również jego obowiązki, są unormowane osobnem rozporządzeniem.

§. 51.

Służba domowa składa się z dozorcy domu, potrzebnej liczby laborantów, sługi bibliotecznego, portyera, woźnego Rektoratu i odpowiedniej liczby sług szkolnych tudzież pomocników sług. Obowiązki i pobory tego personalu służby unormowane są osobnemi rozporządzeniami.

Nr. 23.

U s t a w a

z dnia 22. lutego 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Śniatyna na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Śniatyna dozwala się pobierać od roku 1897 do końca roku 1910 włącznie opłatę gminną od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy sprowadzanych, albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra wódki, okowity, spirytusu, likierów, araku, rumu, rosolisu, śliwowicy, koniaku i pończowej esensyi $5^1/_2$ ct. a. w.;
2. od jednego hektolitra piwa 50 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Śniatyna.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których ona wolną jest po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Nr. 95 Dz. p. p. od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienie co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 22. lutego 1898.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 31. marca 1898 L. 1456/pr. którem na mocy §. 9. rozp. min. z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w gminie i na obszarze dworskim w Broszniowie, w powiecie Doliniańskim.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. ust. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do gminy i obszaru dworskiego w Broszniowie w powiecie Doliniańskim.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie §. 320 ust. kr. karane będą według rozporządzenia minist. z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. marca 1898.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. kwietnia 1898 L. 4138 o zmianie w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1875, L. 12.944 ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. września 1876 L. 42.884 (Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 55 ex 1876) o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi zarządza się na podstawie decyzyi wys. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 8. stycznia 1898, L. 467 następującą zmianę w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, który ogłoszony został obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. listopada 1891, L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76).

§. 1.

Siedzibę Prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym izraelickiem Zniesienie (powiat polityczny Lwów) przenosi się z miejscowości Zniesienie do miasta Lwowa.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1898.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi z dnia 1. kwietnia 1898 do L. 29.014, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. kwietnia 1898 do 30. września 1898.

Jezdne pocztowe od jednego konia na przestrzeń jednego miryametra ustanawia się na czas od 1. kwietnia do 30. września 1898 w sposób następujący:

W dawniejszym obwodzie	Za Jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków i Wadowice,	1	07	—	89
Rzeszów, Nowy-Sącz, Sanok i Tarnów,	1	03	—	86
Żółkiew,	1	01	—	84
Brzeżany, Kołomyja, Lwów, Przemyśl, Sambor, Stanisławów, Stryj i Tarnopol,	—	96	—	80
Czortków i Złoczów,	—	94	—	78

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego, przypadającego na jednego konia i miryameter.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1898.

Seferowicz w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 8. kwietnia 1898 r.
L 2363/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. marca 1898 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu kraj. powziętą na posiedzeniu z dnia 12. stycznia 1898, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Styrze pod Szczurowicami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Styrze pod Szczurowicami pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt i od dziesięciu owiec $1^1/_2$ (półtora) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, 8. kwietnia 1898.

Piniński w. r.

Nr. 28.

U s t a w a

z dnia 4. kwietnia 1898, zezwalająca gminie miasta Białej na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Białej zezwala się pobierać od roku 1898 do końca roku 1903 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy administracyjnej wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra piwa 1 złr. 20 ct. w. a.
2. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu 8 ct. w. a. czyli od hektolitra alkoholu 8 złr. w. a.
3. od hektolitra rumu, araku, koniaku, śliwowicy, rosolisu, likieru, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych 1 złr. 50 ct. w. a.
4. od hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, dereniaku i t. p. napojów 12 złr. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czyto na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasta Białej.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888, Dz. pr. p. Nr. 95, wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wyszczególnionej.

Art. VI,

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 4. kwietnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 29.

U s t a w a

z dnia 10. kwietnia 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 złr. w. a. względnie 80.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki 40.000 złr. w. a. względnie 80.000 koron celem częściowego pokrycia kosztów budowy drogi powiatowej Oleszyce-Dzików nowy-Cewków.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 10. kwietnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 30.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 20.763, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Brodach, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 12. listopada 1892, Dz. u. kr. Nr. 86, koncesyi do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce na przeciąg dalszych lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, na rzecz utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce, Wydziałowi powiatowemu w Brodach na rzecz funduszu konserwacyjnego tegoż dojazdu, do utrzymywania którego obowiązane są zresztą strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. u. kr. Nr. 46), względnie ustawy z dnia 9. marca 1888 (Dz. u. kr. Nr. 38).

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu tychże opłat.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 31.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.343, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Drohobyczu na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowolany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca i Radzie powiatowej w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krako-

wskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie Radzie powiatowej w Drohobyczu udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. czerwca i 12. listopada 1892, Dz. u. kr. Nr. 56 i 87, na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowolany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca, i Radzie powiatowej w Kolbuszowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 5. z roku 1893, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radom powiatowym w Drohobyczu i Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Drohobyczu prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rychcice-Dobrowolany i na drodze powiatowej z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.079, w przedmiocie przedłużenia Wydziałom powiatowym w Jaśle i Gorlicach koncesyi do pobierania przez dalszych lat pięć opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. u. kr. Nr. 49, Wydziałom powiatowym w Jaśle i Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki, na dalszych lat pięć, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciag lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej

z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki, Wydziałom powiatowym w Jaśle i w Gorlicach jako władzom nadzorującym na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta przypadać ma w $^{8}/_{10}$ częściach na powiat Jasielski, a w $^{2}/_{10}$ częściach na powiat Gorlicki. Dochód ten pobierać ma Wydział powiatowy Jasielski, który obowiązany jest wyżej oznaczoną część dochodu, przypadającą na powiat Gorlicki, wypłacać Wydziałowi tegoż powiatu.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, wolni są od opłaty ustanowionego myta tylko w obrębie swojej miejscowości.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytnicznej, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 33.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 18. kwietnia 1898, L. 32.513, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoku Glińsko.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 16. marca 1898, L. 13.192, podaje się do powszechnej wiadomości, że krajowemu przedsiębiorstwu melioracyjnemu dla zabudowania potoku Glińsko (ustawa z dnia 18. maja 1896, Dz. u. kraj. Nr. 37) służy w myśl postanowień §. 11. ustęp 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. pr. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych.

Piniński w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.341, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć gminie w Swiętoniowej od przewozu przez rzekę Wisłok i obszarowi dworskiemu w Wysocku od przewozu przez rzekę San.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 24, gminie w Swiętoniowej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę Wisłok i udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 25, obszarowi dworskiemu w Wysocku, powiatu Jarosławskiego od przewozu przez rzekę San, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie;

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

I. Gminie Swiętoniowej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę Wisłok według następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, jako też od każdej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie płaci się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki pędzonego młodego bydła tego rodzaju $^1/_2$ (pół) ct.

II. Obszarowi dworskiemu w Wysocku, powiatu Jarosławskiego, od przewozu przez rzekę San, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 4 (cztery) ct.;

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, od krowy, bukata i trzylatki 2 (dwa) ct.;

d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. kwietnia 1898, L. 21.777, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Lubaczówce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli, powiatu Jarosławskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. lipca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 58, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli, powiatu Jarosławskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Nowej Grobli wolni są zupełnie od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przyzwolonego.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 36.

O g ł o s z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. kwietnia 1898, L. 34.566, względem uznania nowo założonego szpitala w Przemyślanach za powszechny i publiczny.

Na podstawie uchwały Sejmu krajowego z dnia 6. lutego 1897 i §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 47, przyznany został nowo urządzonemu szpitalowi w Przemyślanach prawny charakter powszechności i publiczności od dnia 20. maja b. r. i wyznaczono jednocześnie od tejże daty taksę leczenia chorych na 60 ct. od dnia i chorego.

Piniński w. r.

Nr. 37.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. kwietnia 1898, L. 22.438, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Białej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Białej, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. ust. kr. Nr. 48, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce, pod warunkiem

utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

galicyjskiego c. k. Namiestnictwa z dnia 10. maja 1898 L. 4712/pr., dotyczące obowiązku stemplowania aktów i poświadczeń wygotowanych z mocy ustawy łowieckiej z dnia 5. marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 71, względnie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 1. kwietnia 1898, Dz. u. kr. Nr. 21.

1. Protokół licytacyi dzierżawy polowania podlega wedle poz. tar. 108 w związku z poz. tar. 25 i §. 16 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850 Dz. pr. p. Nr. 50 stemplowi mającemu się wymierzyć wedle skali II. za pierwszy arkusz, a po 50 ct. za każdy dalszy arkusz, o ile wedle skali II. nie wypadnie mniejsza należytość jak 50 ct. (P. 2. uwag przedwstępnych do taryfy ustawy o należytościach).

2. Warunki dzierżawy podlegają według poz. tar. 108 ustęp 3. ustawy o należytościach stemplowi od dokumentów przepisanemu za drugi i następne arkusze protokołu licytacyi.

3. Świadectwa pochodzenia zwierzyny (formularze *D* i *E* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) są stosownie do poz. tar. 102 lit. *e)* ustawy o należytościach jako certyfikaty pochodzenia warunkowo, to jest, na tak długo wolne od stempla, jak długo nie czyni się z nich żadnego innego użytku, jak tylko ten, iż się niemi udowadnia po myśli §§. 36 i 37 ustawy łowieckiej pochodzenie zwierzyny przy jej sprzedaży.

4. Karty myśliwskie (formularze *G*, *H*, i *J* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) podlegają, jeśli wystawia je Starostwo, wedle poz. tar. 116 *a) aa)* ustawy o należytościach stemplowi 1 złr., jeśli zaś wystawia je Magistrat gminy rządzącej się własnemi statutami wedle poz. tar. 116 *a) bb)* ustawy o należytościach stemplowi 50 ct.

5. Certyfikat myśliwski (formularz *K* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) podlega wedle poz. tar. 116 *b)* ustawy o należytościach stemplowi 15 ct.

6. Certyfikaty (formularz *L* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) są na podstawie poz. tar. 7 lit. *i)* względnie poz. tar. 117 lit. *m)* ust. o należytościach wolne od stempla.

7. Należytość stemplowa za duplikat karty myśliwskiej lub certyfikatu myśliwskiego, wynosi wedle poz. tar. 7 lit. *h)* ust. o należytościach 1 złr.

8. Pisemne, albo ustnie do protokołu wniesione prośby o wystawienie kart lub certyfikatów myśliwskich podlegają wedle poz. tar. 43 *a)* 2. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. pr. p. Nr. 89 stemplowi 50 ct.

Także wtedy, gdy takie ustne prośby bez spisania formalnego protokołu wciągnięte zostały według ich wyniku do księgi urzędowej — pod czem jednak nie rozumie się spisów prowadzić się mających według formularzy *M.*, *N.*, *O.* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej, — należy uiścić stempel od protokołu w kwocie 50 ct. (uwaga do poz. tar. 79 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. pr. p. Nr. 89).

W innych wypadkach odpada przy wystawianiu na ustną prośbę kart lub certyfikatów myśliwskich obowiązek dostarczenia stempla od podania.

Za c. k Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 39.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. kwietnia 1898 L. 1252/pr.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułu VIII. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 oraz rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897 (Dz. ust. p. Nr. 297) nastąpi w roku 1898 dziesięcio-procentowy opust od przypisanych na ten rok należytości podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego z wyjątkiem 5% podatku od dochodu z domów, uwolnionych czasowo od podatku z tytułu nowej budowy.

Opust ten dotyczyć będzie wyłącznie tylko rządowych należytości podatkowych — z wyłączeniem dodatków autonomicznych — i zapisywany będzie w odnośnych książeczkach podatkowych, względnie w nakazach płatniczych po obliczeniu opustu, przypadającego za rok 1898 na każdego poszczególnego kontrybuenta.

Kiedy uwidocznienie to będzie mogło nastąpić podadzą Urzędy podatkowe w swoim czasie osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1898.

Korytowski w. r.

Nr. 40.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. kwietnia 1898, L. 24.826, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Maryampolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr 43 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Maryampolu powiatu Stanisławowskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. ust. kr. Nr. 32 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Maryampolu powiatu Stanisławowskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.;

d) od jednej osoby pieszej lub jadącej, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytnicznej i względem zniżenia tejże.

We Lwowie dnia 29. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 41.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. kwietnia 1898, L. 25.340, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. lipca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 63, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 4 (cztery) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 29. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.